

F. t. l. om ændr. i borgerlig straffelov. (Vedr. konfiskation. frihedsstraf m. v.).

mal varighed, jfr. § 39, stk. 1. Der er derfor i forslaget optaget en bestemmelse om, at længstetiden efter § 39, stk. 1, kun gælder med fradrag af den tid, hvori den pågældende var prøveløsladt før genindsættelsen. En tilsvarende fradragsregel er angivet med hensyn til prøvetidens minimale varighed.

Ungdomsfængsel (nr. 6-9).

De foreslåede ændringer under nr. 6-9 (§§ 41-43) indebærer ingen nævneværdige realitetsændringer, men er en følge af de foreslåede ændringer vedrørende almindelig fængselsstraf.

Hæftestraf (nr. 10).

Til nr. 10 (§ 44, stk. 1).

Til 1. pkt. Denne bestemmelse fastsætter den tidsmæssige ramme for hæfte, som skal finde anvendelse i alle tilfælde, hvor der ikke i de enkelte straffebestemmelser er fastsat anden strafferamme.

Efter den gældende regel i § 44, stk. 1, 1. pkt., idømmes hæfte, hvor ikke andet er bestemt, fra 7 dage til 2 år.

I praksis idømmes hæftestraf af længere varighed end 60 dage meget sjældent, og hæftestraf på mere end 3 måneder forekommer praktisk taget ikke.

De institutionsmæssige forhold vedrørende fuldbyrdelse af hæftestraf er da også alene indrettet med henblik på korte straffe.

Det er utilfredsstillende, at reglen i § 44 i så væsentlig grad, som tilfældet er, afviger fra forholdene i praksis, og det er derfor rigtigst, at der sker en væsentlig nedsættelse af lovens generelle maksimum.

En sådan nedsættelse vil også indebære en vis fordel med henblik på udformning af strafferammer i de enkelte straffebestemmelser, herunder særlovgivningens strafferegler; det vil i almindelighed blive unødvendigt i disse at angive en særlig længstetid for hæftestraf.

Det foreslås at fastsætte den almindelige længstetid for hæfte til 6 måneder. Under hensyn til praksis kan det diskuteres, om også dette maksimum er for højt. Det må imidlertid anses for rigtigst, at der med henblik på undtagelsestilfælde fastsættes et maksimum, der ligger noget over det strafniveau, der fremgår af den i almindelighed fulgte praksis.

Til 2. pkt. Efter de gældende regler i § 44, stk. 1, 2. og 3. pkt., skal hæftestraf, bortset fra visse undtagelsestilfælde, udstås i enrum.

Som anført af straffelovrådet bør straffeloven ikke være til hinder for, at hæftefanger, ligesom fængselsfanger, under arbejde m.v. kan anbringes i fællesskab.

Under hensyn hertil foreslås en ændring, hvor efter det bestemmes ved kgl. anordning, i hvilket omfang hæfte skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab. Det foreslås dog fastholdt, at fangerne skal have ophold i enrum om natten.

Til 3. pkt. Det foreslås ved en henvisning til § 36, 1. pkt., at tilvejebringe udtrykkelig hjemmel for, at der under særlige omstændigheder (dødsfald eller alvorlig sygdom i den nærmeste familie) kan gives hæftefanger udgangstilladelse. Derimod bliver der ikke spørgsmål om meddelelse af sådanne tilladelser til hæftefanger ud fra behandlingsmæssige synspunkter (§ 36, 2. pkt.).

Disciplinærstraffe for fanger (nr. 11-12).

Til nr. 11 og 12 (§§ 46-47).

Der foreslås en række mindre ændringer i reglerne om disciplinærstraffe. Nogle af disse regler foreslås ophævet eller ændret, fordi de er forældede eller unødigt vidtgående; på den anden side foreslås visse skærper.

Det foreslås at *ophæve*

a) reglen i § 47, stk. 1, nr. 1, om „nedsættelse i lavere klasse“; denne regel forudsætter det såkaldte progressive fængselssystem (med oprykning i klasser under afsoning), som ikke er lagt til grund for de nuværende fuldbyrdelsesregler.

b) reglen i § 47, stk. 1, nr. 2, om kostindskrænkning (herunder „vand og brød“). Denne disciplinærstraf antages ikke at have nogen nævneværdig betydning for pretholdelse af disciplinen og er vanskeligt forenelig med de principper, der lægges og bør lægges til grund for fangebehandlingen. I praksis er den gået ud af brug. Forslaget om dens ophævelse er i overensstemmelse med de norske og svenske fængselsregler.

Endvidere foreslås to mindre *lemper* i reglerne om strafcelle:

a) Efter § 47, stk. 1, nr. 4, kan der over for hæftefanger anvendes strafcelle i indtil 60 dage. Allerede under hensyn til varigheden af de hæftestrafte, der idømmes i praksis, er denne regel for vidtgående, og det foreslås at begrænse strafcelle-tidens maksimum for hæftefanger til 14 dage.

b) Det følger af § 46, at den tid, hvori en fange sidder i strafcelle, ikke medregnes i straffetiden, og dermed i realiteten medfører en forlængelse af denne. Efter den gældende regel i § 47, stk. 4, må den „ved hensættelse i strafcelle forårsagede forlængelse